

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.710 van 26 april 2011
in de zaak A. 169.752/XII-4631**

In zake: Myriam JANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefan Vanbesien
kantoor houdend te 2222 Itegem
Sint-Guibertusplein 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE MEERHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Gielis
kantoor houdend te 2490 Balen
Lindestraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 januari 2006, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 23 november 2005 van de burgemeester van Meerhout houdende “ maatregel met betrekking tot gevaarlijke honden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 159.986 van 13 juni 2006 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft het administratief dossier neergelegd en verzoekster heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 februari 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefan Vanbesien, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Paul Gielis, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Bestreden beslissing

3. De bestreden beslissing luidt voluit:

“De burgemeester

- Gelet op de artikelen 133 en 135, §2, 6° van de Nieuwe Gemeentewet;
- Gelet op de artikelen 24 en 30 van de Wet op het Politieambt van 5 augustus 1992;
- Gelet op artikel 9, §4 van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren;
- Gelet op de gebeurtenissen die op verschillende tijdstippen plaatsvonden, met name :
17-05-2003 Doodbijten van een kat - benadeelde : bewoonster Turkenhof 32 Meerhout.

10-09-2003 Gevecht met een andere hond in de tuin van de woning Turkenhof 34 Meerhout.

03-06-2005 Honden vallen een kat aan eigendom van de bewoonster van Turkenhof 18 Meerhout.

31-10-2005 Honden bijten een schaap dood.

17-11-2005 Honden vallen hondje aan, eigendom van bewoonster Turkenhof 32 Meerhout. Hierbij beloofde eigenares van de honden dat zij een aantal honden zou wegdoen.

20-11-2005 Buurt maakt zijn beklag dat de honden niet zijn weggedaan en minstens worden vastgehouden zoals was afgesproken na de feiten van 17-11-2005. De honden lopen weerom los en terroriseren de buurt.

20-11-2005 Opeenvolging van feiten.

Verschillende meldingen dat de honden weerom loslopen en de buurt beginnen te terroriseren.

De honden vallen een andere hond aan in diens afgesloten hok in de tuin van de woning te Meerhout, St. Barbarastraat 18.

Hierbij vervormen de aanvallende honden de tralies van de kooi om in het hondenhok te geraken. De Mechelse scheper die in het hok zit wordt lelijk toegetakeld en dient later te worden afgemaakt.

Mensen die met hun voertuig naar de plaats rijden worden geconfronteerd met de beide honden die nu de auto, die met ontstoken lichten komt aangereden, aanvallen. De man springt uit de auto en de vrouw rijdt met de auto verder zodat de auto niet beschadigd wordt.

Nu wordt de man aangevallen, die gaat lopen en kan net op tijd aan een paal springen en zich optrekken zodat de honden hem niet kunnen bereiken. De honden geven pas op na een tweetal minuten onder de paal te hebben gezeten.

- Gelet op het bovenstaande, waaruit duidelijk blijkt dat de feiten stelselmatig verergeren en ook steeds frequenter voorvallen;

- Gelet op het feit dat de aanvallen zich nu ook lijken te richten naar de bevolking;

- Gelet op het feit dat de wijk Turkenhof duidelijk geterroriseerd wordt door deze honden en de eigenares duidelijk niet bij machte is en onwillig lijkt om aan [d]e toestand te verhelpen.

Beslist :

Artikel 1

Gezien de zware feiten, de honden zonder registratienummer met volgende beschrijving :

1. Reu, zwart met witte borstvlek en een weinig wit aan de rechter voorpoot;

2. Teef, gestroomd bruin met witte borstvlek en 4 witte sokjes eigendom van Jans Myriam, geboren te Geel 13/9/1963, woonachtig te Meerhout,

Turkenhof 38; worden in beslag genomen en worden definitief overgedragen aan Veeweyde die een gepaste oplossing zal zoeken.

Artikel 2

Verbod wordt opgelegd aan Jans Myriam om nu en in de toekomst nog honden te bezitten.

De overige honden in haar bezit zal zij onverwijld wegdoen”.

IV. Belang

4. Door de auditeur met een brief van 12 november 2008 gevraagd naar haar actueel belang wat “het eerste deel van de bestreden beslissing betreft”, heeft verzoekster geantwoord nog steeds de nietigverklaring te wensen van de beslissing van de burgemeester “daar zij aldusdanig nooit meer toegelaten zou worden om enige huisdieren te houden”. In het auditoraatsverslag is daaruit afgeleid dat verzoekster nog alleen van het vereiste belang doet blijken wat het verbod in artikel 2 betreft “om nu en in de toekomst nog honden te bezitten”.

Verzoekster betwist dat niet. Meer nog, zij beaamt het ter terechtzitting uitdrukkelijk.

Het beroep is derhalve alleen ontvankelijk in zoverre de bestreden beslissing verzoekster verbiedt om “nu en in de toekomst nog honden te houden”.

V. Onderzoek ten gronde

Standpunt van de partijen

5. Verzoekster doet in een vierde onderdeel van het enig middel de schending van het evenredigheidsbeginsel gelden. Zij betoogt onder andere dat het niet opgaat om zulk een allesomvattend verbod op te leggen -onbeperkt in ruimte en tijd- als het verbod nu en in de toekomst nog honden te bezitten. De burgemeester had andere voorlopige maatregelen kunnen overwegen of eventueel voorwaarden of een proefperiode kunnen opleggen.

6. In de laatste memorie verduidelijkt de burgemeester dat niet wordt verboden “om buiten honden andere huisdieren te bezitten”. Voorts wordt erop gewezen dat verzoekster “duidelijk heeft bewezen dat zij geen verantwoordelijkheidszin heeft ivm het houden en bezitten van honden”, zodat de

opgelegde maatregel “de enige mogelijkheid [was] en bovendien strikt noodzakelijk om de openbare veiligheid en tegelijk de belangen van Mevr. Jans het minst te schaden”. Een andere maatregel, zoals het opleggen van voorwaarden of een proefperiode, zou door verzoekster miskend kunnen worden en tot gevolg kunnen hebben dat er slachtoffers vallen in een woonwijk waar vele kleine kinderen wonen en spelen.

Beoordeling

7. De directe aanleiding tot de bestreden politiemaatregel is het administratief verslag van hoofdinspecteur K. L. van de politiezone Geel aan de burgemeester. Daarin beschrijft de hoofdinspecteur het “Ernstig gevaar voor de openbare veiligheid” door het agressieve gedrag op 20 november 2005 van twee loslopende honden van verzoekster. Melding wordt ook ervan gemaakt dat veel omwonenden “zich tegen ons [komen] beklagen over het feit dat het nu welletjes is met die honden: het gebeurt zeer regelmatig dat zij zich vrij bewegen in het Turkenhof, dat iedereen er schrik van heeft”.

Het is, getuige het administratief dossier en de laatste memorie van verwerende partij, op grond van dit verslag en de erin beschreven feiten, van voorgaande meldings- en interventiefiches, en van een “document-omzendbrief van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu inzake hondenagressie en openbare veiligheid” dat de burgemeester beslist, niet alleen tot de in beslagname en overdracht aan Veeweyde van de betrokken twee honden, maar ook tot het verbod aan verzoekster om überhaupt nog honden te bezitten.

8. Waar de burgemeester is opgetreden in het kader van de politiebevoegdheid die de artikelen 133 en 135, § 2, van de nieuwe gemeentewet hem verlenen, is de aangevochten beslissing geen straf, maar een maatregel die zuiver beoogt een gevaar voor de openbare veiligheid en orde tegen te gaan.

De proportionaliteit die de burgemeester daarbij in acht te nemen heeft, houdt verband met de evenredigheid tussen, eensdeels, de nadelen

die de maatregel voor verzoekster meebrengt en, anderdeels, de baten ten aanzien van het doel van algemeen belang dat hij ermee nastreeft, namelijk het herstel en de handhaving van de openbare veiligheid en rust. Deze proportionaliteit is een kwestie van afweging, waarbij de maatregel niet meer pijn mag doen dan noodzakelijk voor de nagestreefde toekomstbeveiliging.

9. Dat verwerende partij, gelet op de feiten van 20 november 2005 en de voorgaanden, beslist de twee betrokken agressieve honden die de buurt terroriseren in beslag te nemen, laat zich zeer wel als een dergelijke redelijke afweging begrijpen. Minder begrijpelijk in het licht van de vereiste evenredigheid is evenwel dat daar ook een verbod aan is gekoppeld om ooit nog, onder welke omstandigheden ook, eender welke hond te houden.

Overigens gaat het (niet gedagtekende) document “Hondenagressie en openbare veiligheid”, van de minister van Consumenten-zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, waarop de burgemeester zich gebaseerd heeft, er juist expliciet van uit -onder “Werkpremissen”- dat een reactie enkel nodig is “wanneer er een (dreiging tot) verstoring van de openbare orde wordt vastgesteld” en komen “[a]dministratieve maatregelen van individuele aard” alleen ter sprake ingeval “bepaalde” agressieve honden een gevaar vormen, waarbij dan bovendien nog verschillende andere mogelijkheden dan een bezitsverbod als eventuele maatregel worden voorgesteld. In dat verband valt het de Raad van State op dat niet ook van verzoeksters bezit van haar andere -dan de in beslag genomen- honden blijkt of minstens beweerd wordt dat het tot enige ordeverstoring of zelfs maar een zweem ervan aanleiding heeft gegeven.

10. Het verbod “om nu en in de toekomst nog honden te bezitten” reikt, zo absoluut en ongenueanceerd als het is, aanzienlijk verder dan nodig om de verstoring van de openbare veiligheid en rust te doen ophouden veroorzaakt door verzoeksters twee agressieve honden, waaromtrent reeds beslist werd ze aan verzoekster te ontnemen.

Het besproken onderdeel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 23 november 2005 van de burgemeester van Meerhout houdende “maatregel met betrekking tot gevaarlijke honden”, in zoverre daarin verbod wordt opgelegd aan Myriam Jans “om nu en in de toekomst nog honden te bezitten”.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. Verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 april 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest